ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 Μαΐου 1919 Ἁγίων ἀποστόλων
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 12
Δύσ. 7 λ. 32

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 294 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Τώρα ποὺ συνετελέσθη τὸ γιγάντειον ἔργον καὶ ὑπερεδιπλασιάσθη καὶ ἐμεγεθύνθη ἡ Ἑλλὰς καὶ ἀποκατεστάθη ἡ Φυλή, μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ προσαρμοσθῶμεν ὅλοι καὶ λαὸς καὶ κυβέρνησις πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν.

Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς μεγάλης Ἑλλάδος καὶ ἀπέναντι ἑαυτῆς καὶ ἀπέναντι τοῦ κόσμου ὅλου εἶναι πολλαπλάσιαι, ἀπείρως μεγάλαι.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ εἶνε πλέον βράχος ἀνεπικοινώτητος, ἀλλὰ λεωφόρος καὶ διασταύρωσις διὰ τὴν διοχέτευσιν καὶ τὴν σύνδεσιν τῆς διεθνοῦς ζωῆς.

Ὁ πολιτισμένος κόσμος μᾶς ἀποδίδει τὰς κυριωτέρας ἐθνικὰς κοιτίδας καὶ μᾶς ἀποκαθιστᾷ ἐν αὐταῖς, βέβαιος ὅτι ἐγκλείομεν ὅλα τὰ στοιχεῖα διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν πρὸς τὴν τιμὴν αὐτὴν, νὰ κυβερνήσωμεν ἄλλους λαούς, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται καλλιτέρας τύχης τῆς μέχρι τοῦδε τοιαύτης των. Ἡ Τουρκοβουλγαρικὴ διοίκησις ἀπεδείχθη ἀνίκανος, ἀναξία πρὸς τοῦτο. Καὶ ἐκρίθημεν ἡμεῖς, ὡς ἦτο δίκαιον, ἄξιοι καὶ ἱκανοί.

Ἀλλ' ὁ πολιτισμένος αὐτὸς κόσμος εἶναι καὶ συνδεδεμένος μὲ τὰ μέρη αὐτὰ διὰ τόσων πολλῶν συμφερόντων καὶ θὰ μᾶς παρακολουθῇ ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων μας εἰς ὅλα τὰ ζητήματα καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν καὶ διὰ τοῦτο καὶ διὰ τόσους ἄλλους λόγους νὰ διοικήσωμεν καλῶς.

Πῶς ὅμως θὰ τὸ κατορθώσωμεν ;

Ἡ κυβέρνησις, εὐτυχῶς εἶναι ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν· μὲ τὴν πρώτην ἀπόβασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν Σμύρνῃ ἐδίδαξε διὰ τῆς δικαιοσύνης της ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ κανένα ἐκτροχιασμὸν καμμίαν παρανομίαν, ὁθενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται αὕτη, εἰςβάρος τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος.

Καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἐργασθῇ καὶ διὰ μίαν νέαν Ἑλληνικὴν κοσμογονίαν, νέαν γενικὴν ἀναδιοργάνωσιν ἐσωτερικὴν, ἐπιβαλλομένην ἐκ τῆς νέας καταστάσεως. Ὁποία θὰ εἶναι αὕτη, ἐπὶ τίνων ἀρχῶν θὰ στηριχθῇ καὶ πόθεν θ' ἀρχίσῃ, τὸ διδάσκουν τὰ πράγματα.

Διὰ νὰ καλλιτερεύσῃ ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις πρέπει νὰ τεθοῦν ἄλλαι βάσεις πολιτικῆς ζωῆς, νὰ μεταβληθοῦν ὅροι, νὰ ἐκριζωθοῦν προλήψεις, νὰ καταδικασθοῦν συστήματα.

Αὐτὰ ὅμως ὅλα καὶ τὸ πρόγραμμα καθόλου τῆς ἐπιβαλλομένης ἀναδιοργανώσεως εἶναι ἔργον τῆς κυβερνήσεως οὔσης ὡς εἴπομεν ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν ὑποχρεώσεών της, καὶ ἐν πολλοῖς ἀφορᾷ τὸ μέλλον.

Ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλεται σήμερον, τώρα ἰδιαιτέρως, καὶ ἀφορᾷ πάντα Ἕλληνα πολίτην, καὶ πάντα ὑπάλληλον δημόσιον, εἶναι νὰ κατανοήσῃ ἕκαστος τὰς ἰδίας του ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἴδιά του καθήκοντα καὶ ὡς πολίτου καὶ ὡς ὑπαλλήλου καὶ νὰ τὰ ἐπιτελῇ μετὰ περισσοτέρου ζήλου τώρα, διὰ νὰ φανῇ εἰς τὰ ὄμματα ὅλων καὶ κυρίως τῶν τέως κυριάρχων, ὅτι εἶναι ἀνώτερος αὐτὸς παθῶν, ἄξιος τοῦ ὀνόματος τῆς φυλῆς τὸ ὁποῖον φέρει.

Εἰς τὴν ἀντίληψίν μας ὅλων νὰ σχηματισθῇ καὶ εἰς τὸν νοῦν μας νὰ κυριαρχήσῃ ἡ Ἰδέα τοῦ Κράτους.

Τοῦτο μᾶς ἐπιβάλλεται.

Τοῦ Κράτους μας τοῦ νέου, τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ, ἀλλὰ καὶ τιμίου καὶ ἀγαθοῦ καὶ χρησίμου.

Καὶ μὲ τὴν Ἰδέαν αὐτὴν, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν κυβέρνησιν, ἂς χωρήσωμεν ὅλοι εἰς τὴν νέαν μας ζωὴν, τὸν νέον μας προορισμὸν, τιμῶντες καὶ δοξάζοντες τὴν Ἑλληνικὴν Φυλήν.

Η ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ νομικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος

Ἑλληνικὸς νομικὸς συνεργάτης τῶν «Γάλλων», ἐν Παρισίοις γράφει περὶ τοῦ ζητήματος τῆς παραπομπῆς τοῦ Κάϊζερ τὰ κάτωθι :

«Ἐξάγεται σαφῶς ἐκ πολλῶν δημοσιευθέντων σχολίων ὅτι παρεξήγησις ὑφίσταται ὅσον ἀφορᾷ τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ εὐθυνῶν τῶν ἐνόχων τοῦ πολέμου ὡς προκειμένου περὶ τοῦ τέως Κάϊζερ. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐκηρύχθη κατὰ τῆς παραπομπῆς του. Ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐσφαλμένη. Μικρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ συμβουλεύσῃ τὴν μὴ παραπομπήν, ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ σχηματισμοῦ ἑνὸς ἁρμοδίου δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν του καὶ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἐξ ὑψηλῶν προσωπικοτήτων ἔναντι τῶν ὁποίων ἀρχικῶς θὰ ἐνεφανίζετο πρὸς μίαν προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν. Ἡ παρεξήγησις προέκυψε ἐκ τῆς συγχύσεως τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν στρεφομένων κατ' αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῶν τριῶν κυρίων ἐρωτήσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλήθη νὰ ἀπαντήσῃ ἡ πρώτη ὑπῆρξεν ἡ ἑξῆς· «Ὀφείλουν οἱ δημιουργοὶ τοῦ πολέμου, προταίτιοι παράγοντες τοῦ ἱερατώδους ἐγκλήματος, ἐν οἷς καὶ ὁ Καϊζερ νὰ παραπεμφθοῦν εἰς δίκην ;

Καθορισμὸς τῆς εὐθύνης

Ἀφ' ἑνὸς λόγῳ τῆς ὑπάρξεως προδήλων νομικῶν δυσχερειῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἕνεκα λόγων ἁρμοδιότητος, ἡ ἀπάντησις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν ἀρνητική. Ἀπὸ ποῦ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσουν καὶ ποῦ νὰ τελειώσουν μίαν παρομοίαν ἀνάκρισιν ; Ποῖα ὅρια θὰ καθόριζον μίαν τοιαύτην ἀνάκρισιν ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ περιαγάγῃ εἰς ἀμηχανίαν καὶ τὸν μᾶλλον ἐμβριθῆ ἱστορικόν ; Πᾶς γνώστης τῆς φιλολογίας τῆς ὑποθέσεως καλῶς γνωρίζει, ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον δύο ἀνακρίται ἀναχωροῦντες προκειμένου νὰ ἀνεύρουν τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου — ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου, καὶ ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν θὰ ἐπλανῶντο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς μεμακρυσμένας ἐποχὰς ἐν τῇ ἀναζητήσει τῶν ἀρχικῶν αἰτιῶν.

Ἡ δευτέρα ἐρώτησις ἦτο «Δύνανται παραβιάσεις συνθηκῶν ὡς ἡ τοῦ Βελγίου τοῦ 1859 καὶ ἡ τοῦ Λουξεμβούργου τοῦ 1867 νὰ ἀποτελέσουν τὴν βάσιν ποινικῶν εὐθυνῶν ἔναντι τοῦ τέως Κάϊζερ καὶ τῶν συνενόχων του, διὰ τὰς μεγάλας ταύτας παραβιάσεις τῆς καλῆς πίστεως». Καὶ πάλιν διὰ λόγους ἁρμοδιότητος, ὡς καὶ λόγῳ νομικῶν ἐμποδίων καὶ ἀτελειῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, ἡ ἀπάντησις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν ἀρνητικὴ καὶ προσέθετε μάλιστα εὐθύμως ὅτι τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης θὰ ἠδύνατο ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει νὰ καταδικάσῃ τὰς ἀναισχύντους ταύτας παραβιάσεις τοῦ Διεθνοῦς Δημοσίου Δικαίου.

Ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην ἐρώτησιν. Θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκδικασθῇ ὁ τέως Κάϊζερ διὰ μακρὰς σειρὰς ἐγκλημάτων διαπραχθέντων ἐν Βελγίῳ καὶ Βορείῳ Γαλλίᾳ ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων θαλασσῶν κατὰ πολεμιστῶν καὶ ἀμάχων δεδομένου ὅτι ἐγένοντο τῇ διαταγῇ ἢ τῇ συνενέσει του ;» ἡ πλειονοψηφία παρέσχε σαφῆ τὴν ἀπάντησιν. «Ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐχθρικὰς χώρας, ἄνευ διακρίσεως τάξεων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Κράτους (τοῦτο ἀφεώρα τὸν Κάϊζερ) οἵτινες κατέστησαν ἔνοχοι παραβιάσεων τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθίμων τοῦ πολέμου ὡς καὶ τῶν νόμων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν δίωξιν». Ἀποφεύγουσα δὲ συγχρόνως ἀτελευτήτους ἐρεύνας, εὐρυτάτης πολιτικῆς ἀνάγκης ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ Κάϊζερ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνώτερος τῶν νόμων τῶν χωρῶν ἃς κατέκλυσε διὰ τοῦ στρατοῦ του ἠδίκησεν ἢ κατεσυντέρευσεν ὑπὸ τοὺς πόδας του.

Τὸ ἀπαραβίαστον

Ἡ κυρία διαφορὰ μεταξὺ τῆς πλειονοψηφίας (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Μ. Βρετταvίας) καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἦτο ὅτι ὁ τέως Κάϊζερ ἦτο «ἀπαραβίαστος» καὶ τὰς ἐπιφυλάξεις των ταύτας ἐστήριζον εἰς τὸν ἱερὸν χαρακτῆρα τῶν Αὐτοκρατόρων, Βασιλέων καὶ Ἀρχηγῶν τῶν Κρατῶν εἰς ὅρους ἀμυδρῶς ἀποδίδοντας τὴν γλῶσσαν τῶν πρωτογωνιστῶν τοῦ «ἐλέῳ Θεοῦ» τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰῶνος.

Εἶνε βεβαίως τοῦτο μία ἀχαρακτήριστος παραμόρφωσις τῆς ἀρχῆς, ὅτι οὐδεὶς Ἄναξ δύναται νὰ κατασιῇ ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις του ὅσονδήποτε θηριώδεις καὶ ἂν εἶνε αἱ ὦται, μάλιστα διαπραχθεῖσαι ἐκτὸς τῆς χώρας του, ἐνώπιον ἄλλου, ἐξαιρέσει μόνον τοῦ ἰδίου του λαοῦ καὶ ἐν συμφώνῳ πρὸς τὸ Σύνταγμα τῆς χώρας του.

Τὸ κείμενον τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιρρήσεως εἶχεν οὕτω. «Ὁ νόμος ἐνώπιον τοῦ ὁποίου εἶνε ὑπεύθυνος ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους εἶνε ὁ νόμος ξένης χώρας ἢ ὁμάδος ξένων χωρῶν». Φαντασθῆτε ἕνα Πρόεδρον Μεξικανὸν, Ἀρχιστράτηγον Μεξικανικοῦ στρατοῦ εἰς πόλεμον μετὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διατάσσοντα ὅπως οἱ στρατιῶται τοῦ τελευταίου Κράτους, συλλαμβανόμενοι νὰ βασανίζονται ἢ ὁπωσδήποτε νὰ κακοποιοῦνται. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μόλις δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν τὸν βλοσυρὸν μορφασμὸν τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Λάνσιγκ ἀκούοντος παρ' ἡμῶν εἰς ἀπάντησιν τῶν διαμαρτυριῶν του». Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ὀφείλουν νὰ φροντίσουν νὰ μεταβάλλουν τὴν Μεξικανικὴν Νομοθεσίαν καὶ τὴν Μεξικανικὴν Δικονομίαν. Κάτι παρόμοιον συμβαίνει μὲ τοὺς ὑποστηρίζοντας τὸ ἀπαραβίαστον ἢ τὸ ἀνεύθυνον τοῦ τέως Κάϊζερ ἔναντι τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐπιφυλάξεις ὑποστηρίζουν ὅτι δὲν ὑπάρχει τι τὸ προηγούμενον τὸ συνηγοροῦν ὑπὲρ ἑνὸς τοιούτου προνομίου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀναφέρουν τὸ λίαν γνωστὸν εἰς τοὺς νομομαθεῖς σύγγραμμα τοῦ Μὰξ Φέντον. Ἀλλὰ ἐξ ἀβλεψίας βεβαίως ἀναφέρουν τὰ χωρία ἐκεῖνα τὰ ἀναφερόμενα εἰς παραμονὴν ξένου Ἄνακτος ἢ τῶν πρεσβευτῶν του, τῇ σιωπηρᾷ ἢ τῇ κατηγορηματικῇ συναινέσει τοῦ Ἄρχοντος τῆς χώρας ταύτης. Ἐν τούτοις πραγματεύεται καὶ κάτι παρόμοιον ὁ συγγραφεὺς πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα.

Ἂν Ἄναξ τις εἰσέλθῃ ἐπὶ ἐδάφους ἄλλου Ἄνακτος ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ τελευταίου τούτου, συγκαταθέσεως ἐκφρασθείσης ἢ ὑπονοουμένης, θὰ προκύψῃ ζήτημα τὸ ὁποῖον ὑπό τινας ἐπιφυλάξεις θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποτελέσῃ ζήτημα τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιληφθῇ καὶ διεθνὲς Δικαστήριον».

Τώρα δὲν δύναται νὰ συνηγορήσῃ πρὸς τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ εἴσοδος τοῦ τέως Κάϊζερ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἡ ὑποδοχή τῆς κατοβυθίσεως τῆς «Λουζιτανίας» καθιστοῦν αὐτὸν ὑπεύθυνον μόνον ἔναντι τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ. Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ὁ Δικαστὴς Μάρσαλ δὲν ἠδυνήθη νὰ προδικάσῃ θὰ λυθῇ βεβαίως οὐχὶ κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ὑποστηριζόντων τὰς ἐπιφυλάξεις. Οὐδὲν πεφωτισμένον Δικαστήριον θὰ ἀπεφαίνετο ὅτι εἰ Ἀρχηγοὶ τῶν Κρατῶν εἶνε ἀποκλειστικῶς ὑπεύθυνοι ἔναντι τῶν ἰδίων ὑπηκόων. Ἂν ὁ τέως Κάϊζερ συνελαμβάνετο ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατιῶν του (ὡς ἄλλος Ναπολέων Γος κατὰ τὸ 1870) ὡς αἰχμάλωτος πολέμου, θὰ τοῦ συμπεριεφέροντο βεβαίως εὐγενῶς ἐφόσον συνεμορφοῦτο ὡς ἔντιμος ἀντίπαλος πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου. Ἂν δὲν συνεμορφοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν περιποιηθοῦν ὡς καὶ τοὺς κοινοὺς αἰχμαλώτους τοὺς ὑποπεσόντας εἰς παρομοίας παραβάσεις δικαίου.

Νομικὴ δικαιοδοσία

Ὑπάρχει καὶ μία δευτέρα παρεξήγησις σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς. Ὑπεστηρίχθη ὅτι ἐγκατέλειψαν τὸ καθαρῶς νομικὸν ἔδαφος καὶ ὅτι ἐστηρίχθησαν εἰς τὰς κατὰ τοῦ Κάϊζερ ἐνεργείας των ἐπὶ σοβαρῶν παραβάσεων τοῦ Ἠθικοῦ Νόμου. Ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῶν διατάξεων «τῶν νομικῶν καθηκόντων καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐμπολέμων εἰς τὰς ὁποίας προσεχώρησαν καὶ τὰς ὁποίας ἐνύρωσιν καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι. Εἶνε ἡ Γ' συμφωνία τῶν Νόμων τῶν Ἐθίμων τοῦ 1899 καὶ ἡ παρομοία 4 συμφωνία τοῦ 1907 συμφωνίαι οἵτινες δὲν ἀποτελοῦν ἀτλῶς ἕνα περιπλέον κώδικα, ἀλλ' εἶναι ἡ κύρωσις πρὸ μακροῦ ἀνεγνωρισμένων νόμων. Διὰ τῶν νόμων καὶ ἐθίμων τοῦ πολέμου «εὐνοοῦνται αἱ ἀρχαὶ τῶν νόμων τῶν Ἐθνῶν, ὡς ἐξάγονται ἐκ τῶν μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν ὑπαρχόντων ἐθίμων, ἐκ τῶν νόμων τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐκ τῆς κοινῆς συνειδήσεως». Οὐχὶ «ἡ αὐθαίρετος κρίσις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν», ἀλλ' οἱ κανόνες οὗτοι ἔδει νὰ διέπουν τὸν πόλεμον. Αἱ συμφωνίαι αὗται δὲν ἦσαν ἁπλῶς ἀναγραφὴ ἠθικῶν ἀρχῶν· ἀλλ' ἀναφαλαίωσις διατάξεων, ἡ παραβίασις τῶν ὁποίων ὑπῆρξε ἐπὶ μακρὸν ἀξιόποινος ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ Βερτζ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν δι' ἔγκλημα πολέμου.

Εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι αἱ «ἐπιφυλάξεις» τῆς διχογνωμούσης μειονοψηφίας ἀποδέχονται ὅτι ἕκαστον τῶν Συμμάχων Κρατῶν θὰ ἠδύνατο νὰ τιμωρῇ παραβάσεις τῶν νόμων καὶ ἐθίμων τοῦ πολέμου ἀλλ' ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναθέσουν ἅπαντα τὰ δικαιώματα τὴν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν μεγάλου Δικαστηρίου.

Δικαιοδοσία διὰ τῆς Συνθήκης

Τρίτη παρεξήγησις προέκυψεν ἐντελῶς διάφορος τῶν δύο προηγουμένων. Ἡ πρότασις τῆς ἱδρύσεως Διεθνοῦς Δικαστηρίου θὰ ἦτο ἀξία ἐπικρίσεως, ἐφόσον δὲν ἀνεγράφετο ἐν τινι τῶν ἄρθρων τῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης, χορηγοῦσα πλήρη δικονομικὴν δοσιαν καὶ ἀναγκαίαν εἰς ὅλας τὰς ὑπογραψάσας Δυνάμεις. Καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχε τι τὸ παρόμοιον προηγούμενον εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου ὑπὲρ ἑνὸς τοιούτου Δικαστηρίου, μία συνθήκη εἰς τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη θὰ συμμετεῖχον θὰ ἐξήλειφε πᾶσαν παρατήρησιν.

Καὶ μια ἀκόμη παρεξήγησις ἔχει ἀνάγκην ἀνασκευῆς.

Οὐχὶ ἐν πνεύματι ἐκδικήσεως ὡ, πολλάκις ἐπειέθη, ἢ ἐξ ἐπιθυμίας ταπεινώσεως τοῦ ἡττηθέντος ἐχθροῦ, ἀλλ' ὅπως διαληφθῇ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν,— μία καταφανὴς προειδοποίησις ὅταν τὰ γεγονότα τοῦ πολέμου θὰ ἐπαλειφθοῦν θὰ ὠχριάσουν ἐν τῇ μνήμῃ ἢ θὰ λησμονηθοῦν— ἡ ἀντίληψις μιᾶς ἀπαραμίλλου ἀδικίας ἥτις νὰ βιᾷ εἰς τοὺς ἐγκληματοῦντας ὅσον δήποτε ὑψηλὰ καὶ ἂν ἵστανται. »Θὰ καθήσῃς ἐκεῖ ὅπου ἐκάθησαν καὶ οἱ ἐγκληματίαι ἐκεῖνοι ὅπως ἀθωωθῆς ἢ καταδικασθῆς; ἀναλόγως τῶν πράξεών σου.»

Διὰ πρώτην φορὰν ἴσως ἐν τῇ ἀτελευτήτῳ ἱστορίᾳ τῶν πολέμων, θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῇ κάτι παρόμοιον μετὰ κόρους. Καὶ οἱονδήποτε καὶ ἂν εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμασίας θὰ ἀποτελέσῃ ἐν τούτοις, ἀξιομνημόνευτον καὶ καρποφόρον εἰς συνεπείας ἐποχήν.

Η ΤΥΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

Παρίσιοι 7.—Ἀπὸ τῆς προχθὲς Κυριακῆς το Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων ἤρχισεν ἀσχολούμενον μὲ τὸ προβλημα τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας. Τὴν Κυριακὴν ἐξήτασε το πρόβλημα αὐτὸ εἰς δύο συνεδριάσεις, χθὲς δὲ ἐξηκολούθησε τὴν μελέτην του κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Βουλγαρίαν, τὰ ὁποῖα ἐξετάζονται πρῶτον παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν πέντε ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ μὲ τὴν Τουρκίαν δὲν θα περάσουν ἀπὸ το Συμβούλιον τῶν Πέντε παρὰ ἀφοῦ ἀπουφασίσῃ ἐπὶ τῶν γενικῶν γραμμῶν τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσαρων.

Ἀπόλυτος μυστικότης τηρεῖται πρὸς τὸ παρον ἐπὶ τῶν ἀντιλήψεων αἵτινες ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῶν τεσσάρων ἀρχηγῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι τυχὸν ἐλήφθησαν. Τονίζεται ὅμως ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθῶσιν ἀσφαλῶς ἐντὸς τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος.

Τὴν πληροφορίαν ταύτην ἐπιβεβαιοῖ εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς Παρισινῆς ἐκδόσεώς του καὶ τὸ «Νταίλυ Μαίηλ», προσθέτον ὅτι τὸ μέλλον τῆς Τουρκίας θὰ ἔχῃ ἀποφασισθῇ προτοῦ ὑπογραφῇ ἡ εἰρήνη μετὰ τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

«Ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία—λέγει εἰς ἄρθρον της ἡ ἰδία ἐφημερὶς—πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ διαλυθῇ, διότι ἡ ὕπαρξίς της δὲν συμβιβάζεται μὲ τὰς νέας ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν ἤδη ἐν τῷ κόσμῳ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφη της ταῦτα πρέπει βεβαίως νὰ διανεμηθοῦν μεταξὺ τῶν Συμμάχων τῶν ἀγωνισθέντων διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, λαμβανομένης ὡς ὁδηγοῦ τῆς εὐημερίας καὶ ἐλευθερίας τῶν ἐθνικοτήτων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐτυραννήθησαν καὶ ἐσφαγιάσθησαν ἐπὶ πέντε αἰῶνας ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν.

«Ἀλλὰ καὶ κατ' ἀρχὴν πρέπει ἡ Διάσκεψις—καταλήγει ὁ ἀρθρογράφος—νὰ ἐγκαθιδρύσῃ εἰς τὰ Βαλκάνια νέα σύνορα, βασιζόμενα ἀπολύτως ἐπὶ τῶν ἐθνολογικῶν δικαίων. Μόνον οὕτω τὰ Βαλκάνια δὲν θὰ εἶνε διαρκὴς ἀπειλὴ διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.»

Τὸ «Βῆμα τοῦ Σικάγου» εἰς τὴν Παρισινήν του ἔκδοσιν θεωρεῖ ὡς ὁριστικὴν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι διοίκησιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀρμενίας ὑπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν.

«Τοιουτοτρόπως—λέγει—οἱ Ἀμερικανοὶ μὲ τὸ θαυμάσιον διοικητικόν των πνεῦμα, μὲ τὴν ἀνεξάντλητον πρωτοβουλίαν των καὶ μὲ τὰ τεράστια κεφάλαιά των, θὰ παίξουν μέγιστον ρόλον εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν. Ἔχομεν δὲ ὅλους τοὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπιρροὴ θὰ εἶνε σωτηρία διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς.»

ΚΡΙΣΕΙΣ
ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Ἰταλικὰ Σχόλια
εὐνοϊκὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα

Ρώμη 6.— Ἐκτὸς τῆς «Ἔποκα» καὶ ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας» δημοσιεύσασα τὴν περὶ καταλήψεως τῆς Σμύρνης εἴδησιν εἰς τὴν τρίτην της ἔκδοσιν, ἐσχολίασεν αὐτὴν εἰς τὴν τετάρτην συμπαθεστατα διὰ τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζει τὰ ἐπὶ τοῦ βιλαετιου Ἀϊδινίου δίκαια.

«Διὰ τῆς συγκαταθέσεως; καὶ τῆς Ἰταλίας, γράφει ἡ ἐφημερὶς, ὅπω, ἐνεργηθῇ ἡ κατάληψις τῆς Σμύρνης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐνισχύονται οἱ μεταξὺ Ἑλλάδο; καὶ Ἰταλίας δεσμοί· Ἡ πολιτικὴ μας ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Μεσογείῳ».

Ἐπίσης τὸ χθεσινὸν ἄρθρον τοῦ «Τέμπο» ὑπογραφόμενον διὰ τῶν ἀρχικῶν ψηφίων αὐτοῦ τούτου τοῦ πολιτικοῦ διευθυντοῦ, ὅστις πρότερον ἐσυκοφάντει καὶ ὕβριζε τὴν Ἑλλάδα, ἐμπνέεται ὑπὸ ἀπροσκόπτου πνεύματος νομιμοφροσύνης πρὸς τὴν πατρίδα μας καὶ δημιουργεῖ εὐμενεστάτην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐνταῦθα Ἑλληνικοὺς κύκλους, οἵτινες φαίνονται λίαν ἱκανοποιημένοι.

Προφανῶς πρόκειται περὶ γενικοῦ τερματισμοῦ τῆς ἀνθελληνικῆς ἐκστρατείας τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου, ἃς ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι θ' ἀρχίσῃ ἤδη εἰλικρινὴς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συνεργασία.

Τὸ «Τέμπο» ἀναδημοσιεύει ἀκόμη ἐκ τοῦ «Ἀδιαλλάκτου» τῶν Παρισίων τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διακυβέρνησις τῆς Κωσταντινουπόλεως θὰ εἶνε μόνον προσωρινὴ καὶ θ' ἀποτελέσῃ περίοδον μεταβατικήν, προκειμένου βραδύτερον νὰ ἐκχωρηθῇ ὁριστικῶς ἡ Κωνσταντινούπολις εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Συγχρόνως ὁλόκληρος ὁ Ἰταλικὸς Τύπος δημοσιεύει μακρὰ τηλεγραφήματα ἐξ Ἀθηνῶν περιγράφοντα τὴν ἀπόβασιν καὶ κατάληψιν τῆς Σμύρνης ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, εἰς ὅλας δὲ τὰς περιγραφὰς, ταύτας προέχει διάθεσις συμπαθὴς πρὸς τὴν χώραν μας.

* *

Ρώμη 6. Εἰς τὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κατάληψις τῆς Σμύρνης ἀποτελεῖ παραβίασιν τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μωριένης, καὶ ὅτι οἱ Σύμμαχοι πρέπει νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν Ἰταλίαν ἀλλαχοῦ.

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Ἰταλίας;» λέγει ὅτι ἡ ἀπόβασις τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν σημαίνει παγίαν κατ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Ἀριθ. 27060 **ΑΘΗΝΑΙ 8 Μαΐου**

Νεώτεραι πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι ἐπίκειται ἡ ἕνωσις τῆς Κύπρου.

— Τὰ Ἰταλοσερβικὰ ζητήματα παραμένουν ἐκκρεμῆ.

— Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τοῦ Φιοῦμε συνέταξεν ἔντονον ψήφισμα ὑπὲρ τῆς ἑνώσεώς του μετὰ τῆς Ἰταλίας.

—Τὸ τετραμελὲς ἐξακολουθεῖ συζητοῦν περὶ τῆς τύχης τῆς Τουρκίας. Τηρεῖται ἄκρα μυστικότης.

— Ὁ Γαλλικὸς τύπος τονίζει ὅτι ἡ Τουρκία εἶναι ἀνάγκη νὰ διαμελισθῇ.

— Ἡ «Τριμπούνα» πληροφορεῖται ὅτι ἀπεφασίσθη ἀρχικῶς ἡ διάλυσις τῆς Τουρκίας.

— Ἡ «Ἔποκα» πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων ὅτι ἡ Ἑλλὰς συνῆψε στρατιωτικὴν συμμαχίαν μετὰ τῆς Γαλλίας.

— Ὁ Ραντσάου ἐπέστρεψεν εἰς εἰς τὸ Σπᾶ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ Γερμανῶν ἀντιπροσώπων.

— Χθὲς ἤρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ εἰδικὸν δικαστήριον ὅπως δικάσῃ τὸ Ὑπουργεῖον Σκουλούδη.

Δούζας

ἐφ' ὅσον ἀγνοεῖται ὁ σκοπὸς τῆς ἀποβάσεως.

Τὸ Ἰταλικὸν Ἀποικιακὸν Ἰνστιτοῦτον δι' ἐκκλήσεως του πρὸς τοὺς κ. κ. Ὀρλάνδο καὶ Σοννῖνο ζητεῖ πλήρ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν Ἰταλικῶν συνόρων καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν Ἰταλικῶν ἀποικιῶν καὶ ἄλλας ἐκχωρήσεις διὰ τὴν Ἰταλίαν εἰς τὰ διλαέτια τοῦ Ἀτδινίου, νοῦ Ἰκονίου καὶ τῶν Ἀβάνων,

ΑΣΤΕΙΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

Ρώμη 7.—Ἰταλικὴ ἐφημερὶς «Ἔποκα» δημοσιεύει εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον της συνέντευξιν μὲ αὐτοκαλουμένους τινὰς ἀντιπροσώπους τῆς Τουρκικῆς γνώμης, οἱ ὁποῖοι ἀφιχθέντες ἐνταῦθα πρὸ μηνὸς ὅπως μεταβοῦν εἰς, Παρισίους ἐξακολουθοῦν παραμένοντες ἐν Ρώμῃ.

Οἱ κύριοι αὐτοί, ἀνήκοντες εἰς τὴν Νεοτουρκικὴν Ὀργάνωσιν, θεωροῦν ὅτι τὸ Τουρκικὸν στοιχεῖον τῆς Σμύρνης δὲν δύναται νὰ ἀνεχθῇ κατ' οὐδένα ἀπολύτως τρόπον τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κατάληψιν τῆς πόλεως.

«Οἱ Ἕλληνες, λέγουν οἱ συνεντευξιοδότα', δὲν ἔχουν ἀρκετὸν πολιτισμὸν, ὥστε νὰ μᾶς διοικήσουν. Θὰ ἐποοτιμῶμεν μᾶλλον ὅπως ἡ Διάσκεψις δώσῃ τὴν ἐντολὴν διοικήσεως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς τὴν Ἰταλίαν.

«Ἐὰν ὅμως, παραβλέπουσα τὰς ἐπιθυμίας μας ταύτας, καταλήγουν ταρταρινικώτατα οἱ κύριοι Νεότουρκοι, ἡ Διάσκεψις δώσῃ τὴν Σμύρνην καὶ τὴν περιοχήν της εἰς τὴν Ἑλλάδα, θὰ διοργανώσωμεν ἀμείλικτον κλεφτοπόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, θὰ συγκροτήσωμεν ἀνταρτικὰ λιστρικὰ σώματα, θὰ τρομοκρατήσωμεν τὰς ἐπαρχίας καὶ θὰ ἀποπειρώμεθα ἰακτικώτατα ἐπιδρομὰς καὶ εἰς αὐτὴν τὴ πόλιν τῆς Σμύρνης.»

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 7 Μαΐου

Ὁ κ. Σοφούλης εἰς Σμύρνην

Ἐντὸς τῆς ἐρχομένης ἑβδομάδος θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Σμύρνην καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης.

Δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἠγηθῇ Ἐπιτροπῆς Βουλευτῶν μεταβαινούσης εἰς Σμύρνην διὰ νὰ χαιρετίσῃ ἐξ ὀνόματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας τὴν ἀπελευθερωθεῖσαν πόλιν.

Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ

Ἐπίσης πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Σμύρνην τμῆμα στρατιωτικῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Μουσικῶν κ. Μανώλην Καλομοίρην.

Τὰ Δρομολόγια

Ἡ Ἀνωτάτη Διεύθυνσις Μεταφορῶν θὰ συζητήσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας μετὰ ἐπιτροπῆς ἐφοπλιστῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἀτμπλοϊκῶν δρομολογίων μεταξὺ Πειραιῶς — Σμύρνης.

Ὁ Ἐπισιτισμὸς τῆς Σμύρνης

Τὸ ἀτμόπλοιον «Πανιώνια» ἐκφορτῶσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπέπλευσε καὶ πάλιν διὰ Νέαν Ὑόρκην ὅπως παραλάβῃ φορτίον προοριζόμενον διὰ Σμύρνην.

Ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἐκεῖ ἐπισιτιστικῆς καταστάσεως. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπισιτισμοῦ θὰ ἐνισχυθῇ δι' ὑπαλλήλων τοῦ Κέντρου, στελλομένων ἐντεῦθεν, καθὼς καὶ δι' ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἀπολυθέντων ὡς πλεοναζόντων, τῆς διευθύνσεως ἐπισιτισμοῦ Θεσσαλονίκης.

Κατὰ προτίμησιν, θ' ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Σμύρνην ἄλευρα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ πληθυσμοῦ.

Μνημόσυνον τῶν πεσόντων

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, καθ' ἃ πληροφορούμεθα θὰ διατάξῃ τὴν τέλεσιν μνημοσύνων καθ' ὅλον τὸ κράτος ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν οἵτινες πατήσαντες πρῶτοι τὸ ἱερὸν ἔδαφος τῆς πρωτευούσης τῆς Ἰωνίας ἔπεσαν θύματα τῆς Τουρκικῆς ἐνέδρας.

Ὁ κ. Στεργιάδης εἰς τὴν Σμύρνην

Ἐντὸς τοῦ ἀπογεύματος ἀναμένεται ἡ ἄφιξις εἰς Σμύρνην τοῦ Ἀρμοστοῦ κ. Στεργιάδου.

Τὸν κ. Στεργιάδην θὰ δεξιωθοῦν οἱ Ἑλληνικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων.

Ὁ κ. Στεργιάδης θ' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν λαὸν διὰ προκηρύξεώς του.

Παρασημοφορία τοῦ Συντάγματος τῶν Κρητῶν

Δι' ὁρίων 9 π. μ. ὡρίσθη τελετὴ εἰς τὸν χῶρον τῶν στρατώνων πυροβολικοῦ διὰ τὴν ἀπονομὴν Πολεμικοῦ Σταυροῦ μετὰ δάφνης εἰς τὸ 8ον Σύνταγμα Κρητῶν, παρασημοφορηθὲν παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου κ. Ντ' Ἐσπρέ.

Ἡ ἀπονομὴ θὰ γείνῃ ὑπὸ τοῦ Στρ. Διοικητοῦ ὑποστρατήγου κ. Κονταράτου. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἐπιθεώρησις, παρέλασις πρὸ τοῦ Στρατηγοῦ καὶ ἀναχώρησις τοῦ Συντάγματος εἰς Σμύρνην.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἀντεστάσεως

Ἐγνώσθη ὅτι ἀμέσως κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν συμπλοκῶν, οἱ Ἰταλοὶ κυβερνῆται τοῦ «Μπροντσίτι» καὶ τοῦ «Ντουίλιο» ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ἐρωτήσουν τὸν Ἄγγλον ναύαρχον, ἐὰν θὰ ἔπρεπε ν' ἀποβιβάσουν ἀγήματα διὰ νὰ βοηθήσουν. Ἔλαβεν ὅμως τὴν ἀπάντησιν, ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε τοιαύτης ἀποβάσεως, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐπιβάλλουν καὶ θὰ ἐπέβαλλον μόνοι τὴν τάξιν. Σημειωτέον, ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶχον πληροφορίαν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὅστις ὑ' ἀπεβιβάζετο ἦτο ὀλιγάριθμος καὶ συνεπῶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβλῃθῇ μόνος, ὁπότε δι' ἀποβάσεως συμμάχων θὰ ἐγίνετο συγκατοχή. Τοῦτο δ' ἐσκοπεῖτο διὰ τῆς ἀντιστάσεως πλήρως ὠργανωμένης.

Ἀλλ' ἡ ὁρμὴ τοῦ ἡρωϊκοῦ στρατοῦ μας ἐπέβαλεν ἀμέσως τὴν τάξιν καὶ ἀπέτρεψε τὴν μακεδονικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸ Τετραμελὲς περὶ Θράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας

Τὸ Τετραμελὲς Συμβούλιον θ' ἀκούσῃ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα τὸν κ. Βενιζέλον ἐκθέτοντα τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν Βουλγαρικῶν συνόρων ἐν Θράκῃ. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ λάβῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου

Λονδῖνον 7. Εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς ἐνταῦθα εὑρισκομένης Κυπριακῆς ἀποστολῆς ἀνεκοινώθη ἐμμέσως ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εὐθὺς μετὰ τὴν λύσιν τοῦ Δωδεκανησιωτικοῦ ζητήματος καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας εἰρήνης ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις δι' ἐπισήμου πράξεως θὰ προβῇ εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ διαβεβαίωσις τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ὑπῆρξε κατηγορηματικὴ ἀνεκοινώθη δὲ φαίνεται ἡ ἀπόφασις αὕτη καὶ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις ἀποστολὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Οὐίλσων διὰ τὸν Πόντον

Παρίσιοι 6. Ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον Οὐίλσων καὶ παρέμεινε παρ' αὐτῷ ἐπ' ἀρκετὸν ἐκθέτων τὰς ἀξιώσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ τοῦ Πόντου.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἐδήλωσεν εἰς τὸν Μητροπολίτην:

— Τὸ ζήτημά σας εὑρίσκεται εἰς πολὺ καλὴν ὁδόν. Δυστυχῶς δὲν ἔχω εἰμὴ μίαν φωνήν. Ἀλλὰ θὰ τὴν θέσω εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν δικαίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Διασκέψει.

Ἀναστολαί

Κατόπιν προτάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως χορηγηθῇ ἀναστολὴ προσελεύσεως: α') εἰς ὅλους τοὺς φοιτητὰς κληρωτοὺς τῆς κλάσεως 1920 μέχρις 20 Ἰουν. ἐ. ἔ. β') εἰς τοὺς τελειοφοίτους πασῶν τῶν Σχολῶν τοῦ Πανεπιστημίου κληρωτοὺς τῶν κλάσεων 1919 καὶ 1920 μέχρι 30 Ἰουν. ἐ. ἔ. καὶ γ') εἰς παντὸς τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κληρωτοὺς τῆς κλάσεως 1920 μέχρι 30 Ἰουν. ἐ. ἔ.

Τὸ πένθος τῶν Τούρκων διὰ τὴν θέσιν τῆς Τουρκίας

Κων)πολις 7.— Αἱ συμμαχικαὶ περίπολοι ἐξακολουθοῦν περιφερόμεναι ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν ἀπαγορεύουσαι συνωστισμοὺς τῶν Μουσολμάνων. Διαβήλωσις τῶν φοιτητῶν τοῦ Τουρκικοῦ Πανεπιστημίου ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

Τὰ Τουρκικὰ καταστήματα εἰς ἔνδειξιν πένθους μένουν κατάκλειστα. Εἰς τὰ τζαμια προσέρχονται οἱ Τοῦρκοι ἀλλ' ἰσχυραὶ συμμαχικαὶ φρουραὶ ἀπαγορεύουν τὴν ἔκρηξιν τοῦ φανατισμοῦ.

Πολλαὶ Τουρκικαὶ οἰκογένειαι ἑτοιμάζονται ν' ἀναχωρήσουν εἰς Προῦσσαν. Αἱ συμμαχικαὶ ἀρχαὶ παρεμποδίζουν τὴν τοιαύτην τῶν Τούρκων ἔξοδον.

Αὐστηραὶ δηλώσεις τοῦ Ντ' Ἐσπεραὶ πρὸς τὸν Δαμὰτ Φερήτ

Πέραν 7— Αἱ Τουρκικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἀπὸ χθὲς σφοδρὰ ἄρθρα κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Συνδιασκέψεως. Ἡ προσπάθεια πρὸς ἐξευτελισμὸν τοῦ Τουρκικοῦ ἔθνους ἐπιτείνεται. Ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι διανέμονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μ. Ἀσίας ὅπλα. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ὁ Στρατηγὸς Ντ' Ἐσπεραὶ ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν Μ. Βεζύρην καὶ ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς καὶ διὰ γλώσσης ἐντόνου πρὸς αὐτὸν ὅτι οὐδεμίαν αἱ Δυνάμεις θὰ ἀνεχθοῦν διασάλευσιν τῆς τάξεως ἐν Τουρκίᾳ. Πᾶσα ἀπόπειρα ταραχῶν ὁτοῦδήποτε προερχομένη θὰ συνεπαχθῇ αὐστηρότατα ἀπὸ μέρους τῶν Δυνάμεων μέτρα καὶ θὰ ἐπιβραδύνῃ ἔτι περισσότερον τὴν θέσιν τῆς Τουρκίας.

Ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως

Ἡ ὑπὸ τὸν Δαμὰτ Φερὴτ Πασᾶν κυβέρνησις ἀνεσχηματίσθη τὴν νύκτα κατόπιν μακρᾶς συσκέψεως τῶν ἀρχηγῶν ὅλων τῶν κομμάτων.

Εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν, ἡς συμμετέχουν ὅλοι οἱ πρώην Μ. Βεζύραι δὲν ἀντιπροσωπεύονται οἱ Νεότουρκοι.

Ὁ Ἰζζὲτ Βέης ἀνεχώρησε

Σμύρνη 7— Ὁ Βαλῆς Σμύρνης Ἰζζὲτ βέης καὶ ὁ Τοῦρκος διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῆς πόλεως ἀνεχώρησαν χθὲς κατευθυνόμενοι εἰς Κων)πολιν.

Πολεμικὸν συμβούλιον ἐν Βερολίνῳ

Ρώμη 7. Ἐκ Ζυρίχης τηλεγραφοῦν ὅτι εἰς τὸ Βερολῖνον συνεκροτήθη πολεμικὸν συμβούλιον κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Σάϊντεμαν ἐπρότεινε συμμαχίαν μετὰ τῶν Μπολσεβίκων. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας τὴν συμμαχίαν ταύτην ἀπέκρουσαν οἱ στρατηγοὶ διότι αἱ Μπολσεβικικαὶ ἰδέαι καταστρέφουν τὴν πειθαρχίαν τοῦ στρατοῦ.

Ζωηρὰ διαφωνία μεταξὺ τῶν Γερμανῶν πληρεξουσίων ἐν Βερσαλλίαις ἀγγέλλεται παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου. Λέγεται ὅτι ὁ κ. Ραντσάου γευματίζει μόνος καὶ ἡ ἀντιπροσωπεία φαίνεται ὅτι ἔχει διαιρεθῇ εἰς δύο στρατόπεδα, ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰρήνης. Ὁ Ραντσάου πρόκειται νὰ ἐπανέλθῃ σήμερον εἰς Βερσαλλίας ἐν Σπᾷ, ὅπου εἶχε μεταβῇ ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Ἔμπαρτ καὶ Σκέντμαν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Νέα γεγονότα

Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἀσφαλοῦς πηγῆς πρὸς ἀξιότιμον συμπολίτην ληφθὲν χθὲς ἀναφέρει:

Αἰσιοδοξῶμεν ἄκρως καὶ ἑτοιμοσθῶμεν διὰ νέους πανηγυρισμοὺς νέων χαρμοσύνων γεγονότων.

Τὸ τηλεγράφημα τοῦ κ. Ἐλ. Βενιζέλου

Ἀπαντῶν εἰς συγχαρητήριον τηλεγράφημα τοῦ κ. Νομάρχου ἐπὶ τῇ καταλήψει τῆς Ἰωνικῆς πρωτευούσης ὁ κ. Βενιζέλος ἐτηλεγράφησεν ὡς κατωτέρω:

Φιλιππίδην Νομάρχην

Μυτιλήνην

Παρακαλῶ δεχθῆτε καὶ διαβιβάσατε εἰς τὸν Μυτιληναϊκὸν λαὸν τὰς πολλάς μου εὐχαριστίας.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσεν χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἐκ Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλήσποντος» μὲ ἐπιβάτας καὶ διάφορα ἐμπορεύματα. Ἐπίσης κατέπλευσε περὶ τὴν 6 μ. μ. καὶ τὸ ἀτμόπλοιον «Σῦρος» ἐκ Πειραιῶς, Σύρου καὶ Χίου, ὅπερ ἀναχωρεῖ εἰς Σμύρνην.

— Ἀναμένεται τὸ ἀμόπλοιον «Χριστόφορος» μὲ 6000 σάκκους ἄλευρα.

Μεταναστάι

Κατεβάνια ὁλόκληρα μεταναστῶν τῆς Ἀμερικῆς κατέφθασαν χθὲς καὶ διὰ τῶν δύο ἀτμοπλοίων. Περιμένονται δὲ καὶ ἄλλοι ὡς πληροφορούμεθα. Καλῶς νὰ μᾶς ἔλθουν, τὸ Κράτος μας τώρα ἔχει τόσας ἐκτάσεις καὶ τόσα στάδια δράσεως καὶ πλουτισμοῦ.

Οἱ κληρωτοὶ τῆς Χίου

Διὰ τοῦ «Ἑλλησπόντου» ἀφίκοντο οἱ κληρωτοὶ τῆς Χίου συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Ζωγράφου.

Οἱ κληρωτοὶ ἀνήρχοντο εἰς τοὺς 120 περίπου.

Συγχαρητήρια ἐπαρχιῶν

Ἡ Κοινότης Σκαλοχωρίου ἀπέστειλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κάτωθι τηλ)μα:

Ἀντιπρόεδρον Ἐθν. Κυβερνήσεως

Ἀθήνας

«Λαὸς Σκαλοχωρίου ἐνθουσιῶν καὶ ἀγαλλόμενος ἐπὶ τῷ χαρμοσύνῳ ἀκούσματι καταλήψεως Σμύρνης καὶ ἐκπληρώσει Ἐθνικῶν ἡμῶν ὁ εἴρων, συνελθὼν ἐτέλεσε πάνδημον δοξολογίαν, ἐκφράζων δι' ἐμοῦ ἀπείρους εὐχαριστίας Ἐθνικῇ ἡμῶν Κυβερνήσει καὶ εὐγνωμοσύνην ἀπέριττον κρητικοῖς Συμμάχοις,

Πρόεδρος Σκαλοχωρίου

Π. Ε. Ἀρχοντόπουλος

Θεατρικὰ

Μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη προχθὲς τὸ ἑσπέρας ὑπὸ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Θιάσου ἡ χαριτωμένη γαλλικὴ κωμῳδία «Ὁ Ὑπνοβάτης» Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν καλὰ καὶ μᾶς ἐχάρισαν μερικὰς ὥρας ξεκουρασιᾶς ἀπὸ τὴ μονοτονία τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Ὁμολογουμένως εἶνε ἄξιοι κάποιας περισσοτέρας ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ μας οἱ συμπαθεῖς καλλιτέχναι.

Αὔριον ἑσπέρας, τὰ νέα «Παναθήναια» μὲ 26 πεταχτὰ τραγουδάκια καὶ ὡ αἶα νούμερα. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ σπεύσουν ὅλοι οἱ φίλοι τοῦ θεάτρου νὰ περάσουν δύο τρεῖς εὐχάριστες ὧρες αὔριον τὸ βράδυ.

Στὸ «Πατὲ»

Ἀπόψε ἡ συνέχεια τῆς Γεσμανικῆς προπαγάνδας, τὴν Κυριακὴ ἡ Ναπιερκόφσκα στὸ δρᾶμα «Ἡ Διπλὴ Εἰκών».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. **2577** **ΑΘΗΝΑΙ 7 Μαΐου**

Ὁ Γαλλικὸς τύπος ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων

Ἀγγέλλεται ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Γαλλικὸς τύπος συμπαθῶς σχολιάζει τὰς διεκδικήσεις τῆς Ἑλλάδος, τονίζων ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Θράκης θὰ ἑνωθοῦν καὶ αὐτοὶ μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ ζήτημα τῆς Μικρασίας πρὸ τοῦ Τετραμελοῦς

Τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων ἐξήτασε τὸ ζήτημα τῆς Μικρασίας ἀκοῦσαν τὸν Ἄγγλον ὑφυπουργὸν καθὼς καὶ τὰς ἀπόψεις τῶν Μουσουλμάνων.

Συνάντησις Ραντζάου μετὰ πραγματογνωμόνων

Ὁ Ραντζάου μετέβη εἰς Σπᾶ ὅπου συνηντήθη μετὰ πραγματογνωμόνων Γερμανῶν ἐλθόντων ἐκ Βερολίνου.

Τὰ Ἰταλικὰ ζητήματα

Ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλεται ὅτι τὸ «Assossiated Press» ἀγγέλλει ὅτι οἱ Ἰταλοὶ δέχονται τὸ Φιοῦμε ὡς ἐλευθέραν πόλιν καὶ ὅτι παραιτοῦνται συνάμα τῆς διεκδικήσεως μέρους τῆς Δαλματίας.

Τιμαὶ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον

Ἐ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐξελέγη μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ συνθήκη μετὰ τῆς Βουλγαρίας θὰ ὑπογραφῇ εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἡ συνθήκη τῆς Αὐστρίας

Βεβαιοῦται ἐπίσης ὅτι ἡ συνθήκη μετὰ τῆς Αὐστρίας θὰ ἐπιδοθῇ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ναυάρχου Μπίττυ

Εἰς τὸν ἀφιχθέντα προχθὲς ἐν Ἀθήναις Ἄγγλον Ἀρχιναύαρχον Μπίττυ ἐγένετο ἔνθερμος ὑποδοχή.

Ὁ Στεργιάδης εἰς Σμύρνην

Ὁ κ. Στεργιάδης ἀνεχώρησε χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν μεταβαίνων εἰς Σμύρνην.

Οἱ Ἰταλοὶ κατὰ τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας

Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι ἡ Ἰταλία ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς συμπήξεως Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας.

Δούζας

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΤΟΠΙΑ

— Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος «Ἑλλήσποντος» ἀφίχθησαν οἱ ἀνθυπολοχαγοὶ κ. κ. Χρ. Ἰακώβου καὶ Θεοφ. Θεοφάνους.

— Ἐπίσης ὁ κ. Γ. Χαραμάκης ἀνθυπομοίραρχος, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Πλεύρη.

— Ἐπίσης ὁ κ. Πᾶνος Φωτιάδης μετὰ τῆς κυρίας του καὶ ὁ ἔμπορος κ. Γ. Ζέρβας ἐξ Ἀθηνῶν.

— Ἐκ Κυδωνιῶν ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Ὀρφανίδης Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Κυδωνίαις καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἐλέους Δ)ις Καλ. Γερωγίου.

— Προχθὲς τὸ τορπιλλοβόλλον μας «Δάφνη» μετέφερεν εἰς Σμύρνην ὅπω; δικασθῶσιν εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικὸν Στρατοδικεῖον 9 ἄτομα συλληφθέντα ὑπὸ Ἑλληνικῆς περιπόλου ἐν Κυδωνίοις.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην διὰ νὰ τεθῇ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ κ. Ζαφειρίου ὁ Ταμίας μας κ. Παναγιωτόπουλος.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Πρωτοδικείου μας ἐγένετο ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν διφόρων τμημάτων τῆς Λέσβου διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς.

— Ἐπίσης διετάχθη νὰ ἀνεχωρήσῃ εἰς Σμύρνην ὁ Γεώρ. Σάββας μέχρι τοῦδε προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου τῆς Γεν. Διοικήσεως τεθεὶς ὡσαύτως ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ Κατοχῆς Σμύρνης.

— Ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Σακελλαρίδης ἀναχωρῶν μετὰ τοῦ λόχου του εἰς Σμύρνην παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ ἓν ζεῦγος περιστερῶν διὰ νὰ τὰς ἀπολύσῃ κατὰ τὴν ἐν Σμύρνῃ ἄφιξίν του.

— Ὁ Κῶτσος Λούης προσέφερε δρ. 5 διὰ τοὺς ἀπόρους τῆς πόλεώς μας.

Ἄσυλον παιδὸς

Ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν Εὐθυμίας Π. Βασιλείου, ἔστειλαν εἰς τὸ Ἄσυλον οἱ κ. κ. Πᾶνος καὶ Μυρσινιὼ Κουρτζῆ δρ. 100, Μῆτσας καὶ Ἑλένη Κουριζῆ δρ. 100, ὁ ἐγγονὸς Γ. Π. Κουρτζῆ δρ. 100, Βασίλειος καὶ Μαρία Β. Βασιλείου δρ. 100, ἡ ἐγγονὴ Εὐθυμία Β. Βασιλείου δρ. 100 Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ θερμῶς.

Πωλεῖται οἰκία εὐ ὑχωρο-, εὐάερος καὶ εὐήλιος κειμένη ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγ. Συμεών. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ **Ἀποθήκη** εἰς τὴν ὁδὸν Χ'' Γιαννίκου Βρύσι. Ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Κωνσταντῖνον Α. Τριανταφυλλίδην. 1—3

Περιληπτικὴ διακήρυξις Νομαρχίας Λέσβου

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι τὴν 12ην Μαΐου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 ἐνεργηθήσεται ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ Δημοπρασιῶν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τῶν κ.κ. Εἰρηνοδίκου, Ταμίου καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Μυτιλήνης πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ μονοετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ δασμοῦ ὠνίων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης τοῦ τέως Δήμου Γέρας κατὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς διακηρύξεως ἡμῶν, ὧν δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Σκοπέλου (Γέρας) καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι.

Μυτιλήνη τῇ 30 Ἀπριλίου 1919.

Ὁ Νομάρχης Λέσβου

3—5 ***Κ. Φιλιππίδης***

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 414 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Βαρβάραν Γεώρ. Ἀλτιπαρμάκη νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Παναγ. Ι. Καντάπη ἀντὶ δραχ. 1140 ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Ἅγιος Γεώργιος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἱππείου τοῦ Δήμου Ἀγιάσσου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 411 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Εὐστρατίαν Ἀναγνώστου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Θεόδωρον Χ'' Βαγιάννην ἀντὶ δραχ. 3000 περίπου ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Μελσοκήπιον τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἱππείου τοῦ Δήμου Ἀγιάσσου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 412 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Χρυσῆν Παπαδοπούλου νὰ πωλήσῃ πρὸς τὴν Ἑλένην Εὐστρ. Καλαιζῆ ἀντὶ δραχ. 1200 περίπου ἓν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Περνόβολος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἀσωμάτου τοῦ Δήμου Ἀγιάσου.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 413